

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 361/2021-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Ivanou Zmekovou, Zámocká 18, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 14 P 27/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. mája 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práv na prejednanie záležitosti v primeranej lehote a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru, ako aj čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v napadnutom konaní označenom v záhlaví tohto rozhodnutia. Sťažovateľka požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 15 000 eur, ako aj náhradu trov konania v sume 450,89 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom doručeným 19. augusta 2019 domáha zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k svojej maloletej dcére [REDAKOVANÉ] (ďalej len „maloletá“), ktoré boli naposledy upravené rozsudkom okresného súdu č. k. 10 P 133/2012 z 9. apríla 2013, a zvýšenia výživného.

3. Predmetným návrhom sťažovateľka požaduje zmeny týkajúce sa úpravy styku otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý prvý týždeň v príslušnom kalendárnom

mesiaci od soboty 9.00 h do nedele 15.00 h, a sumy výživného tak, že otec je povinný platiť zvýšené výživné na maloletú predstavujúce sumu 300 eur mesačne.

4. Sťažovateľka okresný súd 5. septembra 2019 informovala o zmene adresy pobytu maloletej v dôsledku presťahovania sa do Bratislavy, na podklade čoho následne okresný súd 19. septembra 2019 urobil dopyt na sťažovateľku k zisteniu rozhodujúcich skutočností, ktorými sa riadi ustálenie miestnej príslušnosti súdu na konanie. Sťažovateľka na výzvu reagovala podaním z 19. septembra 2019.

5. Uznesením okresného súdu č. k. 14 P 27/2019-31 z 2. októbra 2019 bol maloletej na zastupovanie v napadnutom konaní ustanovený kolízny opatrovník. Podaním z 2. októbra 2019 okresný súd vyzval na vyjadrenie sa k návrhu otca maloletej a kolízneho opatrovníka požiadal o prešetrenie pomerov v rodine maloletej.

6. Sťažovateľka doručila okresnému súdu 25. októbra 2019 vyhlásenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch a priložila listiny.

7. Kolízny opatrovník doručil 30. októbra 2019 správu o prešetrení pomerov v rodine maloletej.

8. Dňa 19. novembra 2019 sa k návrhu sťažovateľky vyjadril otec maloletej.

9. Dňa 18. decembra 2019 bol nariadený termín pojednávania na 27. január 2020 a realizované výzvy otcovi maloletej na opätovné predloženie príloh v požadovanom formáte a žiadosti adresované príslušným zamestnávateľom na oznámenie príjmov sťažovateľky a otca maloletej za stanovené obdobie. Otec maloletej na žiadosť okresného súdu reagoval podaním doručeným 2. januára 2020. Podanie otca maloletej bolo následne 9. januára 2020 zasielané kolíznemu opatrovníkovi a sťažovateľke.

10. Sťažovateľka podaním zo 14. januára 2020 požiadala o výsluch svedka ku skutočnostiam uvedeným v návrhu, pričom predmetné podanie bolo následne 15. januára 2020 doručované otcovi maloletej a kolíznemu opatrovníkovi. Otec maloletej doručil podanie 16. januára 2020, ktoré bolo následne doručované sťažovateľke a kolíznemu opatrovníkovi 22. januára 2020. Otec maloletej doručil okresnému súdu 22. januára 2020 vyjadrenie.

11. Dňa 27. januára 2020 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom sťažovateľka požiadala o prerušenie napadnutého konania do času rozhodnutia o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 8 PPOm 1/2020 zo 14. januára 2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola maloletá dočasne zverená do osobnej starostlivosti starej matky, a zároveň navrhla nariadenie znaleckého dokazovania. Zákonná sudkyňa účastníkov napadnutého konania informovala, že o návrhu na prerušenie napadnutého konania nebude vydávať samostatné rozhodnutie, pričom odôvodnenie k nevyhoveniu návrhu bude súčasťou meritórneho rozhodnutia. Rodičom maloletej okresný súd zároveň uložil povinnosť predložiť otázky relevantné pre znalecké dokazovanie. Okresný súd zároveň informoval, že zväží znalecké dokazovanie na účely zistenia prítomnosti drog v tele otca maloletej.

12. Dňa 30. januára 2020 otec maloletej adresoval okresnému súdu otázky, ktoré majú byť položené súdnemu znalcovi, a 10. februára 2020 tak urobila aj sťažovateľka.

13. Okresný súd uskutočnil 25. februára 2020 telefonický dopyt na súdnych znalcov z odborov psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí, klinickej psychológie dospelých a zdravotníctva a farmácie, odvetvia toxikológie k možnosti vypracovať znalecké posudky.

14. Dňa 2. marca 2020 sťažovateľka okresnému súdu doručila doplnenie otázok na súdneho znalca. Sťažovateľka vo svojom podaní súčasne požiadala o ustanovenie súdneho znalca z iného ako Žilinského kraja v záujme zaistenia objektívnych výsledkov znaleckého dokazovania a zároveň podala návrh na zabezpečenie dôkazu vykonaním odberu vzorky chlupov, resp. vlasov z tela otca maloletej v zdravotníckom zariadení určenom súdom zo zoznamu znalcov v odbore zdravotníctva a farmácie, odvetvia toxikológie na účely vykonania skríningových testov na prítomnosť drog v tele otca maloletej.

15. Uznesením okresného súdu č. k. 14 P 27/2019-213 z 1. apríla 2020 okresný súd uložil sťažovateľke, aby na účet okresného súdu zložila preddavok na vykonanie dôkazu – znaleckého dokazovania, resp. na zabezpečenie dôkazného prostriedku v sume 450 eur. Okresný súd zároveň 1. apríla 2020 dopytoval otca maloletej o oznámenie kontaktu na jeho obvodného lekára z dôvodu zabezpečenia vykonania odobratia biologického materiálu. Sťažovateľka zároveň 1. apríla 2020 doručila vyjadrenie k podaniam otca maloletej a predložila listinné dôkazy.

16. Dňa 7. apríla 2020 boli vykonané výzvy Obvodnému oddeleniu Policajného zboru Čadca a Okresnej prokuratúre Čadca na oznámenie, či sa v minulosti viedli alebo v súčasnosti vedú trestné konania proti otcovi maloletej, a podanie sťažovateľky doručené 1. apríla 2020 bolo doručované na vyjadrenie kolíznemu opatrovníkovi a otcovi maloletej. Na výzvy okresného súdu reagovala Okresná prokuratúra Čadca podaním doručeným 8. apríla 2020.

17. Podaním z 9. apríla 2020 sa k veci vyjadrili otec maloletej a stará matka. Sťažovateľka sa podaním z 15. apríla 2020 vyjadrila k zabezpečeniu dôkazu.

18. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Čadca sa podaním doručeným 13. mája 2020 vyjadrilo k dopytu okresného súdu týkajúcemu sa trestných konaní vedených proti otcovi maloletej a v prílohe zaslalo výsledky toxikologicko-chemickej analýzy odobratých vzoriek z tela otca maloletej z 30. septembra 2019.

19. Okresný súd 18. mája 2020 vyzval sťažovateľku na vyjadrenie, či trvá na vykonaní testov na zistenie prítomnosti omamných a psychotropných látok v tele otca s prihliadnutím na vyjadrenie doručené 13. mája 2020. Sťažovateľka v odpovedi z 20. mája 2020 zotrvala na požadovanom vykonaní testov. Dňa 26. mája 2020 sťažovateľka podala urgenciu k nariadeniu znaleckého dokazovania.

20. Dňa 28. mája 2020 okresný súd kontaktoval vo veci odobratia vzoriek z tela otca maloletej súdnu znalkyňu.

21. Okresný súd uznesením č. k. 14 P 27/2019-420 z 3. júna 2020 pribral do napadnutého konania starú matku maloletej a uznesením č. k. 14 P 27/2019-422 z 3. júna 2020 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí, klinickej psychológie dospelých a podaním znaleckého posudku poveril súdnu znalkyňu PhDr. Máriu Homolovú. Súdnej znalkyni bola zároveň uložená povinnosť oboznámiť sa s obsahom spisového materiálu a vykonať pohovor s rodičmi maloletej, so starou matkou a s maloletou a odpovedať na stanovené okruhy otázok a vypracovať znalecký posudok v lehote 60 dní od doručenia spisového

materiálu. Uznesením č. k. 14 P 27/2019-426 z 3. júna 2020 okresný súd zároveň do konania pribral znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia toxikológie a vykonaním znaleckého úkonu poveril MVDr. Lýdiu Slosarčíkovú. Súdnej znalkyni bola zároveň citovaným uznesením okresného súdu uložená povinnosť vyšetriť dodaný biologický materiál, ktorého odber bude zabezpečený a zaslaný prostredníctvom ošetrojúceho lekára otca maloletej na prítomnosť omamných a psychotropných látok alebo liečiv v jeho organizme. Okresný súd zároveň doručoval citované uznesenia okresného súdu a vzájomné vyjadrenia účastníkom konania.

22. Podaním z 11. júna 2020 sťažovateľka okresný súd informovala o skutočnostiach dôležitých pre posúdenie veci.

23. Súdna znalkyňa MVDr. Lýdia Slosarčíková podaním doručeným 15. júna 2020 okresnému súdu oznámila odmietnutie vypracovania znaleckého posudku, na podklade čoho okresný súd následne uznesením č. k. 14 P 27/2019-477 z 22. júna 2020 uvoľnil MVDr. Lýdiu Slosarčíkovú z funkcie súdnej znalkyne poverenej podaním znaleckého posudku a podaním znaleckého posudku poveril MVDr. Katarínu Špácayovú, ktorej bola uložená povinnosť podať správu o výsledku vyšetrenia v lehote 1 mesiaca od doručenia biologického materiálu. Podaním doručeným 16. júna 2020 sa k spoločnému stanovisku otca a starej matky maloletej vyjadrila sťažovateľka.

24. Súdna znalkyňa MVDr. Katarína Špácayová okresný súd 8. júla 2020 požiadala o poskytnutie správ a zdravotných záznamov o otcovi maloletej tvoriacich súčasť spisového materiálu. Na žiadosť okresný súd reagoval podaním z 9. júla 2020.

25. Súdna znalkyňa PhDr. Mária Homolová okresný súd 9. júla 2020 informovala o svojom zdravotnom stave a oboznámila okresný súd so skutočnosťami brániacimi jej dočasne vypracovať znalecký posudok. Súdna znalkyňa okresný súd zároveň informovala, že ukončenie pracovnej neschopnosti očakáva v priebehu jesene 2020.

26. Dňa 15. júla 2020 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok vypracovaný v rámci znaleckého dokazovania nariadeného vo veci zistenia prítomnosti omamných a psychotropných látok v tele otca maloletej na podklade odberu toxikologických vzoriek z 10. júna 2020. Znalecký posudok bol následne doručovaný účastníkom konania na vyjadrenie 17. augusta 2020. Okresný súd 17. augusta 2020 zároveň dopytoval súdnu znalkyňu PhDr. Máriu Homolovú k možnosti podať znalecký posudok vo veci psychologického vyšetrenia na podklade oznámenia o jej pracovnej neschopnosti a kolíznemu opatrovníkovi, otcovi a starej matke maloletej doručoval podanie matky z 11. júna 2020. Podaním z 21. augusta 2020 doručil okresnému súdu doplňujúce otázky k znaleckému skúmaniu vykonávanému súdnou znalkyňou PhDr. Máriou Homolovou otec maloletej.

27. Uznesením č. k. 14 P 27/2019-521 z 24. augusta 2020 okresný súd rozhodol o znalečnom pre súdnu znalkyňu MVDr. Katarínu Špácayovú. Dňa 24. augusta 2020 bola zároveň kontaktovaná súdna znalkyňa PhDr. Mária Homolová k možnosti vykonať znalecký úkon v stanovenej lehote. Súdna znalkyňa okresný súd informovala, že jej súčasný zdravotný stav vypracovanie znaleckého posudku dovoľuje.

28. K znaleckému posudku MVDr. Kataríny Špácayovej sa vyjadrila sťažovateľka podaním z 21. augusta 2020. Stará matka maloletej podala 9. októbra 2020 návrh na určenie výživného na maloleté dieťa, ktoré jej bolo nariadeným neodkladným opatrením dočasne zverené do osobnej

starostlivosti (uznesenie okresného súdu č. k. 8 PPOm 1/2020 zo 14. januára 2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) č. k. 10 CoPom 1/2020 zo 14. februára 2020). Návrh starej matky bol doručovaný na vyjadrenie sťažovateľke 15. októbra 2020.

29. Dňa 15. októbra 2020 okresný súd uznesením č. k. 14 P 27/2019-536 nariadil na podklade návrhu otca maloletej doplnenie dokazovania znalcom z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie detí, klinickej psychológie dospelých a doplnením znaleckého dokazovania poveril súdnu znalkyňu PhDr. Máriu Homolovú s tým, že jej úlohou bude zodpovedať doplňujúcu otázku týkajúcu sa vplyvu súčasného manžela sťažovateľky na psychický a fyzický vývoj maloletej.

30. Spisový materiál bol súdnej znalkyni PhDr. Márii Homolovej doručený 23. októbra 2020.

31. Dňa 13. novembra 2020 súdna znalkyňa PhDr. Mária Homolová okresný súd informovala, že 7. septembra 2020 utrpela úraz, pre ktorý bola dlhodobo práceneschopná. V dňoch 9. až 10. novembra 2020 sa jej zdravotný stav urgentne zhoršil, v dôsledku čoho bola následne od 10. novembra 2020 opätovne dlhodobo práceneschopná. Na podklade uvedených skutočností brániacich jej v pokračovaní vykonávania znaleckej činnosti v predmetnej veci doručila okresnému súdu spisový materiál s neúplným znaleckým posudkom.

32. Uznesením č. k. 14 P 27/2019-626 z 21. decembra 2020 okresný súd uvoľnil PhDr. Máriu Homolovú z funkcie súdnej znalkyne a poveril podaním znaleckého posudku novú súdnu znalkyňu PhDr. Martu Halašovú, PhD., ktorej uložil povinnosť vypracovať znalecký posudok v lehote 90 dní od doručenia spisového materiálu.

33. Dňa 15. januára 2021 sťažovateľka doručila okresnému súdu oznámenie o zastavení trestného stíhania vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a požiadala okresný súd o vyžiadanie relevantných listín s týmto trestným stíhaním súvisiacich.

34. Dňa 2. februára 2021 okresný súd doručoval neúplný znalecký posudok účastníkom konania na vyjadrenie a stanovisko sťažovateľky z 15. januára 2021 na vyjadrenie účastníkom konania. Zároveň uznesením č. k. 14 P 27/2019-637 z 2. februára 2021 okresný súd priznal súdnej znalkyni PhDr. Márii Homolovej znalečné v sume 132,68 eur.

35. Sťažovateľka podaním zo 16. februára 2021 okresný súd urgovala o zaslanie informácie, či jej žiadosti z 15. januára 2021 o dopyt na stav trestného konania bolo vyhovené. Na urgenciu sťažovateľky reagoval okresný súd podaním z 3. marca 2021.

36. Súdna znalkyňa PhDr. Marta Halašová, PhD., si 8. marca 2021 prevzala spisový materiál, pričom na 8. apríl 2021 pozvala všetkých účastníkov konania na psychologické vyšetrenie. Z dôvodu vrátenia zásielky adresovanej otcovi maloletej ako nedoručenej následne kontaktovala okresný súd o oznámenie jeho aktuálnej adresy. Na dopyt súdnej znalkyne reagoval okresný súd v odpovedi 24. marca 2021.

37. Dňa 21. apríla 2021 okresný súd dopytoval sťažovateľku, čo sa týka informácií týkajúcich sa trestných konaní vedených vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Sťažovateľka na výzvu reagovala podaním 29. apríla 2021. Okresný súd následne 17. mája 2021 vyzval Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava III o doloženie listín a znaleckých posudkov súvisiacich s trestným konaním vedeným proti sťažovateľke pre podozrenie

zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, na ktorú bolo reagované podaním doručeným 7. júna 2021, ktorého prílohou boli uznesenie o zastavení trestného stíhania vydané Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava III ČVS: ORP-141/1-VYS-B3-2020 z 23. decembra 2020 a znalecký posudok č. 14/2020, ktorý bol vypracovaný súdnym znalcom z odvetvia klinickej psychológie osoby.

38. Súdna znalkyňa PhDr. Marta Halašová, PhD., doručila okresnému súdu 10. júna 2021 vypracovaný znalecký posudok a vrátila kompletný spisový materiál. Uznesením č. k. 14 P 27/2019-798 zo 17. júna 2021 okresný súd rozhodol o znalečnom a predmetné rozhodnutie následne doručoval účastníkom konania.

II.

Argumentácia sťažovateľky

39. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti argumentuje, že v napadnutom konaní vedenom okresným súdom došlo k vzniku zbytočných prietáhov. V konkrétnostiach namieta predovšetkým postup okresného súdu vo veci nariadovania znaleckého dokazovania, ako aj postup, ktorý súvisel so zabezpečením dôkazu, resp. s návrhom na vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie prítomnosti drog v tele otca maloletej.

40. Sťažovateľka namieta, že zatiaľ prvé a jediné pojednávanie v predmetnej veci sa uskutočnilo 27. januára 2020, pričom na tomto pojednávaní sťažovateľka požiadala o nariadenie znaleckého dokazovania, na podklade čoho následne okresný súd odročil pojednávanie na neurčito. V tomto smere tvrdí, že už na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 27. januára 2020, žiadala zabezpečenie dôkazu, resp. vykonanie znaleckého dokazovania, pričom samotný návrh doručila okresnému súdu písomne 27. februára 2020.

41. Sťažovateľka doručila okresnému súdu 4. februára 2020 otázky, ktoré navrhla položiť súdnemu znalcovi, ktoré doplnila podaním doručeným 27. februára 2020. Okresný súd nariadil znalecké dokazovanie až uznesením č. k. 14 P 27/2019-422 z 3. júna 2020, teda po viac ako 4 mesiacoch.

42. Sťažovateľka uvádza, že v súvislosti so zabezpečením dôkazu v každom podaní adresovanom okresnému súdu zdôrazňovala urgentnosť vydania rozhodnutia, ktorú odôvodňovala objektívnou prekážkou, ktorá môže nastať plynutím času a ktorá spôsobí, že testy nebude možné neskôr vykonať vôbec, resp. s objektívnym výsledkom.

43. Aj napriek niekoľkým urgenciám zo strany sťažovateľky okresný súd pribral do konania súdneho znalca na účely vyšetrenia biologického materiálu z tela otca až uznesením č. k. 14 P 27/2019-426 z 3. júna 2020, teda po viac ako 4 mesiacoch.

44. Sťažovateľka argumentuje, že okresný súd v konaní vo veci samej, ako aj pri nariadovaní neodkladného opatrenia (konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 8 PPOm 1/2020, resp. na odvolacom súde pod sp. zn. 10 CoPom 1/2020, ako aj v konaní o zrušení tohto neodkladného opatrenia, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 14 P 22/2020 a na odvolacom súde pod sp. zn. 10 CoP 24/2020) bol povinný zistiť skutočný stav veci, a to práve znaleckým dokazovaním. Aj napriek tomu trvalo viac ako štyri mesiace, kým vôbec k nariadeniu znaleckého dokazovania došlo, pričom potrvá ďalšie mesiace, kým znalecké dokazovanie vôbec bude vykonané.

45. Pohovor súdnej znalkyne s rodičmi, maloletou a so starou matkou sa uskutočnil až 8. apríla 2021, t. j. po 10 mesiacoch od nariadenia znaleckého dokazovania. Sťažovateľka uvedený postup okresného súdu považuje za nesprávny, spôsobujúci prieťahy v napadnutom konaní, ale najmä za rozporný so záujmom maloletej [REDAKOVANÉ], ako aj jej právami a rovnako aj právami sťažovateľky ako matky maloletej.

46. Uvedené platí aj vo vzťahu k znaleckému dokazovaniu zameranému na zistenie prítomnosti drog v tele otca, keď sťažovateľka podala návrh na nariadenie znaleckého dokazovania už v januári 2020, no k jeho nariadeniu došlo až v júni 2020, a to aj napriek zásadným skutočnostiam, na ktoré sťažovateľka upozorňovala, a to plynutiu času, čo malo vplyv na objektivnosť výsledku znaleckého dokazovania. K vypracovaniu znaleckého posudku došlo až v júli 2020, pričom do dnešného dňa nedošlo k rozhodnutiu o tom, či súd doplní tento znalecký posudok na návrh sťažovateľky alebo nie, čo sťažovateľka považuje za absurdné. Okresný súd si tak podľa sťažovateľky nesplnil povinnosť zaistiť plynulosť konania vrátane vykonávania znaleckého dokazovania.

47. K nariadeniu znaleckého dokazovania na zisťovanie prítomnosti drog v tele otca sťažovateľka dodáva, že okresný súd upozorňovala jednak na nevyhnutnosť okamžitého nariadenia znaleckého dokazovania, ako aj na potrebu nariadenia odobratia vzorky primárne z chlпов z tela otca, čo bližšie odôvodnila vo svojich podaniach. Aj napriek tomu okresný súd nariadil odobratie vzorky z vlasov, prípadne chlпов z tela otca (teda v opačnom poradí) a až po uplynutí dlhého obdobia.

48. Sťažovateľka k tomuto znaleckému dokazovaniu dodáva, že ešte podaním z 21. augusta 2020 žiadala o doplnenie vykonaného dokazovania týkajúceho sa prítomnosti drog v tele otca, resp. o podanie vysvetlenia, doplnenia vypracovaného znaleckého posudku, k čomu do dnešného dňa nedošlo. Naproti tomu návrhu otca tiež z 21. augusta 2020 na doplnenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru psychológie okresný súd vyhovel a uznesením č. k. 14 P 27/2019-536 z 15. októbra 2020 znalecké dokazovanie nariadil. Sťažovateľka naďalej trvá na svojom návrhu na doplnenie dokazovania, resp. návrhu na doplnenie, vysvetlenie vypracovaného znaleckého posudku, ktorý uviedla vo svojom podaní z 21. augusta 2020 (čo sťažovateľka uviedla aj v podaní z 26. októbra 2020) a ktorému nebolo do dnešného dňa vyhovené, resp. o ňom nebolo okresným súdom rozhodnuté.

49. Sťažovateľka ďalej uvádza, že v reakcii na jej sťažnosť podanú okresnému súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), ktorou atakovala postup okresného súdu vo veci porušovania práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ju okresný súd podaním z 29. decembra 2020 informoval o tom, že jej sťažnosť nie je dôvodná. Sťažovateľka nespokojná s vybavením sťažnosti predsedom okresného súdu následne podala žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedovi krajského súdu podľa § 67 zákona o súdoch, ktorý v odpovedi z 12. apríla 2021 „*vyslovil, že sťažnosť sťažovateľky je dôvodná*“.

50. Sťažovateľka argumentuje, že v statusových veciach sa vyžaduje osobitne promptný postup okresného súdu. Pokiaľ aj všeobecný súd priebežne vykonáva administratívne úkony a pojednávania, neznamená to, že k zbytočným prieťahom v konaní nedochádza. Je preto potrebné posúdiť odstupý pojednávania, razanciu a efektívnosť postupu samotného súdu.

51. Poukazuje ďalej na skutočnosť, že nesplnenie pozitívneho záväzku štátu a jeho orgánov, ako aj všeobecných súdov zabezpečiť poskytnutie účinnej ochrany práv a slobôd jednotlivcov v primeranej lehote možno považovať za neoprávnený zásah do rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 ústavy, ak je nepochybné, že v dôsledku nedostatku existencie meritórneho rozhodnutia, ktorým by boli upravené práva a povinnosti rodiča k maloletému, sa zhoršuje postavenie dotknutého rodiča v tom zmysle, že rozvíjanie, resp. obnova vzťahu dotknutého rodiča so svojím dieťaťom je v súvislosti s uplynulým časom podstatne sťažená (m. m. III. ÚS 351/2014).

52. Sťažovateľka považuje za neprípustné, aby sa vo veci maloletej uskutočnilo len jedno pojednávanie v priebehu celého roka. Uvedené platí o to viac vzhľadom na okolnosti daného prípadu dané existenciou nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti svojej starej matky, a to iba na základe tvrdení starej matky, ktoré sa mali preukázať, resp. vyvrátiť v konaní vo veci samej, a to pôvodne bez akejkoľvek úpravy styku sťažovateľky s dcérou, neskôr iba za veľmi zúženej úpravy. Maloletá pritom žije so starou matkou, resp. otcom v inom meste ako sťažovateľka, ktoré je navyše vzdialené vyše dvoch hodín cesty autom od bydliska sťažovateľky.

53. Takýmto nesprávnym, vadným a nezákonným postupom okresného súdu nepochybne došlo podľa sťažovateľky aj k porušeniu práv zaručených čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 8 dohovoru a rovnako aj práva na zohľadnenie záujmu dieťaťa pri činnosti súdu podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

54. Ďalej v konkrétnostiach zdôrazňuje, že z prehľadu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní nepochybne vyplýva, že zo strany okresného súdu došlo k vzniku zbytočných prietahov v súvislosti s odosielaním súdneho spisu súdneho znalcovi. Išlo pritom podľa sťažovateľky o zbytočné prietahy zavinené subjektívnymi okolnosťami na strane okresného súdu.

55. Sťažovateľka vznáša rovnako aj námietky proti postupu krajského súdu vo veci prešetrenia vybavenia sťažnosti podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch, pričom v konkrétnostiach namieta, že predseda krajského súdu sa tou časťou argumentácie sťažovateľky, ktorá sa týkala nariadenia a vykonania znaleckého dokazovania na prítomnosť drog v tele otca, vôbec nezaoberal. Aj v tomto smere nepochybne podľa sťažovateľky došlo k prietahom v konaní a porušeniu práv sťažovateľky.

56. Vychádzajúc z už uvedeného, je podľa sťažovateľky zrejmé, že postup okresného súdu, ktorý trpí vadami zbytočných prietahov, došlo k porušeniu práv sťažovateľky, ako aj maloletej dcéry sťažovateľky.

57. Priznanie primeraného finančného zadostučinenia sťažovateľka odôvodňuje nemožnosťou realizácie svojich práv zaručených ústavou, ako aj medzinárodnými zmluvami. V dôsledku uvedeného došlo tiež podľa sťažovateľky k neodôvodnenému a zásadnému zásahu do rodinného života sťažovateľky, ako aj maloletej, a to postupom okresného súdu, čo jej spôsobilo (a stále spôsobuje) značnú ujmu na jej už uvedených právach, ale aj psychickú ujmu.

58. Celková situácia, v ktorej sa sťažovateľka nachádza, pritom v dôsledku postupu okresného súdu v právnej veci jej spôsobuje nemožnosť realizácie jej rodičovských práv ako matky, udržiavanie a rozvíjanie jej vzťahu s maloletou dcérou, dôsledkom čoho je ich vzájomné odcudzovanie sa a tiež značná psychická záťaž (matky – sťažovateľky, ako aj maloletej).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

59. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletého podľa príslušných ustanovení Civilného mimosporového poriadku. V súvislosti s namietanou existenciou zbytočných prietáhov sťažovateľka namieta aj porušenie ďalších svojich práv, a to práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 dohovoru) a na rešpektovanie súkromného a rodinného života (čl. 19 ods. 2 ústavy a čl. 8 dohovoru), ako aj ustanovenia Dohovoru o právach dieťaťa. Predmetom ústavného prieskumu je opodstatnenosť argumentácie sťažovateľky, ktorou odôvodňuje porušenie už citovaných práv a ktorá je súčasťou časti II tohto uznesenia.

60. V úvode tejto časti odôvodnenia sa ústavný súd zaoberal predmetom ústavného prieskumu vymedzeným návrhom na rozhodnutie o ústavnej sťažnosti tak, ako ho formulovala samotná sťažovateľka. V súlade s § 45 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je totiž ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou ústavnej sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv. Text uvedený mimo petitu pokladá ústavný súd za súčasť odôvodnenia ústavnej sťažnosti, ktorý nemôže doplniť petit (m. m. I. ÚS 316/09, I. ÚS 98/2011, II. ÚS 103/08, II. ÚS 154/09, III. ÚS 235/05, IV. ÚS 174/2011). Vzhľadom na uvedené skutočnosti namietané porušenia práv maloletej obsiahnuté iba v texte ústavnej sťažnosti posudzoval ústavný súd len ako súčasť argumentácie sťažovateľky.

61. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval, zisťoval pritom danosť dôvodov jej odmietnutia v súlade s § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená.

62. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

K namietanému porušeniu čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa:

63. K namietanému porušeniu čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa je potrebné v tejto časti uznesenia uviesť, že tento upravuje princíp, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, a to aj pri rozhodovaní súdu v ich veciach alebo veciach, ktoré sa dotýkajú ich záujmu.

64. Ústavný súd už v súvislosti s namietaným porušením čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa uviedol (II. ÚS 596/2014), že na úrovni doktríny medzinárodného práva, ako aj na úrovni samotnej Organizácie Spojených národov prevládol (dnes už konštantný) právny názor, že medzi články Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré upravujú všeobecné zásady/princípy (general principles) a nie sú priamo vykonateľné, ale je potrebné tieto zásady inkorporovať do príslušnej vnútroštátnej legislatívny a aplikačnej praxe, možno zaradiť najmä čl. 2, 3, 6 a 12 (pozri HODGKIN, R., NEWELL, P. *Implementation Handbook for the Convention on the Rights of the Child*. Fully revised third edition. Ženeva : UNICEF Regional Office for Europe, 2007, p. 39, 83, 158; k tomu porov. aj Committee on the Rights of the Child: General Comment. No. 5, CRC/GC/2003/5, body 19, 20 a 22). Tento záver podporuje i samotný text týchto článkov Dohovoru o právach dieťaťa („štáty sa zaväzujú“, „štáty zabezpečujú“, „dieťaťu sa poskytuje“). Naopak, k priamo vykonateľným právnym normám Dohovoru o právach dieťaťa je možné zaradiť napr. čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2, čl. 13, čl. 16 a pod.

65. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť v časti namietaného porušenia čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú, keďže táto označená referenčná právna norma citovaného medzinárodného dokumentu neobsahuje priamo aplikovateľné subjektívne právo, ale je všeobecnou proklamáciou (princípom), ktorú je zmluvný štát povinný inkorporovať do svojho právneho poriadku, a orgány aplikácie práva sú povinné tento princíp zohľadňovať pri aplikácii príslušných vnútroštátnych normatívnych právnych aktov (m. m. II. ÚS 596/2014, II. ÚS 100/2018, IV. ÚS 332/2018, IV. ÚS 213/2020).

K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote:

66. V kontexte zásadnej námietky konania o ústavnej sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zdôrazňuje, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu alebo iného štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty dochádza v zásade až právoplatným rozhodnutím súdu alebo štátneho orgánu. Na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy preto nestačí, aby súd alebo štátne orgány prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (napr. I. ÚS 10/98, III. ÚS 224/05).

67. Ústavný súd ďalej poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru, v ktorej opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne

okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet’ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet’ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet’ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet’ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

68. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti namietajúcej existenciu zbytočných priet’ahov s prihliadnutím na už uvedené, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 31/2020).

69. S prihliadnutím na procesné úkony vykonané v napadnutom konaní (k tomu pozri predovšetkým časť I tohto uznesenia) ústavný súd konštatuje, že v postupe okresného súdu neidentifikoval skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie záveru, že v napadnutom konaní vedenom okresným súdom došlo k vzniku zbytočných priet’ahov. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet’ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadnil tri základné kritériá, a to právnu a faktickú zložitost’ veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie subjektu (účastníka konania) a postup samotného súdu.

70. Súčasťou prvého kritéria pri posudzovaní existencie zbytočných priet’ahov je aj povaha prerokúvanej veci (v konkrétnych okolnostiach ide o vec starostlivosti súdu o maloletého, a to konkrétne zmenu výkonu rodičovských práv k maloletej a zvýšenie výživného). V tomto smere ústavný súd ďalej poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), v súlade s ktorou ak sú predmetom konania vzájomné vzťahy medzi rodičmi a deťmi, konaniu o týchto vzťahoch príslušné súdy majú venovať „mimoriadnu starostlivosť, pretože procesné omeškanie v takejto veci môže mať za následok de facto rozhodnutie o otázke predloženej súdu ešte pred samotným rozhodnutím príslušným súdom“ (k tomu pozri rozsudok ESLP vo veci H. proti Spojenému kráľovstvu, sťažnosť č. 9580/81, rozsudok z 8. 7. 1987, § 85). Aj v konaniach, ktoré si vyžadujú mimoriadnu starostlivosť, je však nevyhnutné vnímať posúdenie veci z pohľadu existencie zbytočných priet’ahov cez prizmu konkrétnych okolností.

71. Z prehľadu procesných úkonov vyplýva, že okresný súd postupoval v napadnutom konaní v zásade plynulo. Celkovú dobu napadnutého konania vedeného okresným súdom nepresahujúcu obdobie 2 rokov ústavný súd s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prejednávanej veci nehodnotí ako takú, ktorej uplynutie má za následok porušenie sťažovateľkou označených práv zaručených ústavou a dohovorom.

72. Na celkovú dobu napadnutého konania má pritom podľa názoru ústavného súdu zásadný vplyv okrem iných aj skutková zložitost’ prejednávanej veci, ktorú odôvodňujú jednak rozdielne názorové postoje rodičov maloletej, ako aj starej matky maloletej, do ktorej dočasnej osobnej starostlivosti je maloletá na podklade nariadeného neodkladného opatrenia zverená (bod 28 tohto uznesenia). Zdôrazňované zásadné rozdielne názory týkajúce sa výkonu rodičovských práv a povinností

k maloletej si pritom vyžiadali znalecké dokazovanie nariadené predovšetkým na psychologickú diagnostiku rodičov maloletej, starej matky maloletej a samotnej maloletej, ako aj súčasného partnera matky maloletej. Skutkovú zložitost' prejednávanej veci znásobuje aj nevyhnutnosť vykonania znaleckého dokazovania na preskúmanie prítomnosti drog a iných omamných látok v tele otca maloletej. Za takej zložitej situácie vzájomných rodinných väzieb medzi zúčastnenými subjektmi je zistenie skutočného stavu veci (uplatnenie princípu materiálnej pravdy) zo strany príslušného súdu o to viac naliehavejšie a nemôže sa riadiť jednoduchým matematickým vzorcom celkovej dĺžky napadnutého konania.

73. Sťažovateľka poukazuje predovšetkým na existenciu zbytočných priet'ahov v kontexte nariad'ovania a následnej realizácie znaleckého dokazovania (body 39 až 48 tohto uznesenia). Ústavný súd nepovažuje námietku sťažovateľky za dôvodnú.

74. Procesné úkony vykonávané v súvislosti s nariad'ovaním a následnou realizáciou znaleckého dokazovania boli podľa názoru ústavného súdu zo strany okresného súdu vykonávané v akceptovateľných lehotách. Postup okresného súdu nemožno hodnotiť ani ako neefektívny, a teda nesmerujúci k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky ako účastníčky napadnutého konania. Samotný proces nariad'ovania znaleckého dokazovania bol závislý aj od účastníkov konania, keďže títo participovali na formulácii otázok, ktoré mali byť v rámci znaleckého dokazovania súdnu znalcovi položené (body 12 až 14 tohto uznesenia). Postup okresného súdu, ktorým tento zisťoval objektívnu možnosť jednotlivých súdnych znalcov vykonať znalecké dokazovania, rovnako nemožno hodnotiť ako neefektívny či nesústredený (bod 13 tohto uznesenia).

75. Okrem už uvedených skutočností nemožno opomínať ani to, že vo veci bolo nariadené súbežne znalecké dokazovanie z odboru psychológie, ako aj z odboru zdravotníctva a farmácie, čo si logicky vyžiadalo aj zvýšené časové nároky na vykonávanie jednotlivých procesných úkonov zo strany samotného okresného súdu.

76. Okrem toho inak ako promptnú nemožno hodnotiť ani reakciu okresného súdu, ktorý po oznámení objektívnej nemožnosti súdnej znalkyne vykonať znalecké dokazovanie v odbore zdravotníctva a farmácie 15. júna 2020 poveril vypracovaním znaleckého posudku novú súdnu znalkyňu už 22. júna 2020 (bod 23 tohto uznesenia).

77. Rovnako plynulému postupu okresného súdu po nariadení znaleckého dokazovania v odbore psychológie bránili objektívne okolnosti, ku ktorým došlo na strane súdnej znalkyne (zhoršenie zdravotného stavu a následná dlhodobá pracovná neschopnosť), ktoré si vyžiadali ustanovenie novej súdnej znalkyne, a preto nemôžu byť pričítané na ťarchu okresného súdu. Objektívne okolnosti na strane pôvodne ustanovenej súdnej znalkyne pritom spôsobili aj posunutie termínu vyšetrenia vykonávaného formou pohovoru v rámci znaleckého dokazovania, na čo vo svojej ústavnej sťažnosti sťažovateľka poukazuje v bode 45 tohto uznesenia.

78. V odbore zdravotníctva a farmácie bol znalecký posudok vypracovaný už po 5 týždňoch od nariadenia znaleckého dokazovania (15. júla 2020) a v odbore psychológie bol znalecký posudok vypracovaný novou súdnu znalkyňou v stanovenej lehote, 90 dní od prevzatia súdneho spisu (body 36 a 38 tohto uznesenia).

79. Pokiaľ sťažovateľka v konkrétnostiach v bode 55 tohto uznesenia namieta postup krajského súdu vo veci prešetrenia vybavenia sťažnosti podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch, aj táto námietka sťažovateľky je v kontexte existencie zbytočných prietáhov nedôvodná.

80. S prihliadnutím na už citované ustanovenie § 45 zákona o ústavnom súde a viazanosť ústavného súdu návrhom na rozhodnutie tak, ako ho vymedzil v ústavnej sťažnosti samotný sťažovateľ, postup krajského súdu nemôže byť predmetom preskúmania v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľky, keďže sťažovateľkou do petitu zahrnutý nebol. Okrem už uvedeného aj v prípade, žeby postup krajského súdu pri prešetrovaní vybavenia sťažnosti podanej podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch sťažovateľka zahrnula do návrhu na rozhodnutie o ústavnej sťažnosti, ústavný súd by nemohol uplatniť svoju právomoc postup všeobecného súdu pri vykonávaní administratívneho konania preskúmať, keďže mu v tom bráni jeho ustálená rozhodovacia činnosť.

81. Ústavný súd vo svojej ustálenej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že postup pri vybavovaní sťažností podľa zákona o súdoch nemožno *ratione materiae* považovať za konanie, v ktorom by sa bezprostredne rozhodovalo o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ale ide o administratívne konanie, ktoré nepodlieha ochrane práva na spravodlivý proces so všetkými jeho atribútmi, t. j. aj vrátane základného práva na urýchlené konanie vo veci (m. m. IV. ÚS 241/07, IV. ÚS 210/2011, IV. ÚS 326/2011). Postup krajského súdu v tejto špecifickej oblasti preto podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu pod garancie základných práv nespadá (m. m. IV. ÚS 93/2014).

82. Už len pre úplnosť ústavný súd zdôrazňuje, že nevysporiadanie sa okresného súdu s návrhom sťažovateľky z 21. augusta 2020 na doplnenie dokazovania z odboru zdravotníctva a farmácie (bod 48 tohto uznesenia) samo osebe nedosahuje takú intenzitu ústavne neakceptovateľného postupu, ktorý by umožňoval ústavnému súdu existenciu zbytočných prietáhov vysloviť.

83. S prihliadnutím na čiastkové závery k jednotlivým námietkam sťažovateľky, ktoré boli vyhodnotené ako nedôvodné, zohľadňujúc konkrétne okolnosti prejednávanej veci, ako aj skutočnosť, že ústavný súd dospel k záveru, že postup okresného súdu sa nevyznačuje takou neefektívnou činnosťou, resp. nečinnosťou, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľkou označených práv zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky v relevantnej časti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu práv na rešpektovanie súkromného a rodinného života a práva na spravodlivé súdne konanie:

84. Sťažovateľka v príčinnej súvislosti s existenciou zbytočných prietáhov v napadnutom konaní namieta aj porušenie práva na súdnu ochranu, ako aj ďalších citovaných práv hmotnoprávneho charakteru. Vzhľadom na čiastkový záver ústavného súdu o odmietnutí časti ústavnej sťažnosti namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote neprichádza do úvahy ani vyslovenie porušenia už citovaných práv zaručených dohovorom a ústavou.

85. Vzhľadom na uvedené ústavný súd aj túto časť ústavnej sťažnosti odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

86. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, zaoberať sa ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľky stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2021

Libor Duľa
predseda senátu